

seskommissioner o. lign., tages særligt hensyn til finansieringen af sådanne senere tilkommende udgiftsposter. Dette spørgsmål drøftedes af 5. udvalg den 17. og 19. december 1951. Canada og De Forenede Stater foreslog som en løsning at oprette en ny post på budgettet (Part XII, Sec. 33), hvorved der opførtes en uspecificeret bevilling på \$ 5 500 000 til dækning af uforudsete udgifter, idet der tilføjedes visse garantier for afholdelsen af de herunder hørende udgifter. Forslaget godkendtes af udvalget med et par mindre ændringer.

Det endelige budget for 1952, der vedtoges af plenarforsamlingen den 21. december 1951 med 47 stemmer mod 5, beløber sig til udgifter på ialt \$ 48 096 780. Forskellige indtægter er i samme tidsrum anslået til \$ 6 399 800. Budgettet balancerer således med \$ 41 696 980. Hertil kommer en tillægsbevilling for 1951 på \$ 1 126 900 samt en yderligere difference fra 1951 på \$ 116 120. Af det beløb på \$ 42 940 000, der skal pålignes medlemmerne, udgør Danmarks andel \$ 339 226.

Under behandlingen af budgetforslaget bragte Norges og Danmarks repræsentanter i 5. udvalg i overensstemmelse med de på det nordiske udenrigsministermøde i oktober 1951 godkendte retningslinier spørgsmålet om organisationen af sekretariatets øverste ledelse på bane. Senere omtaltes muligheden af en forenkling af sekretariatets organisation, eventuelt sammenslutning af afdelingen for teknisk bistand, den økonomiske afdeling og den sociale afdeling, en tanke, der også havde fået tilslutning på udenrigsministermødet. I de norske og danske indlæg blev det udtrykkeligt fremhævet, at en videre drøftelse af tanken om en forenkling af sekretariatets øverste ledelse, herunder en eventuel reduktion af vicegeneralsekretærernes antal, først burde finde sted, når generalsekretæren havde udtalt sig herom. Vicegeneralsekretæren for administrations- og budgetspørgsmål fremsatte den 23. november 1951 på generalsekretærens vegne en udtalelse, ifølge hvilken generalsekretæren i løbet af den kommende tid

ville foretage en undersøgelse af organisationsproblemet som helhed. Resultatet af denne undersøgelse ville først blive forelagt det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål og derefter forelagt 7. plenarforsamling.

2. Informationsafdelingen.

Under 5. udvalgs behandling af budgetforslaget for 1952 gav budgettets afsnit 12: „Department of Public Information“, og det dermed forbundne afsnit 21: „Information Centres“, anledning til en længere drøftelse.

Under flere af de tidligere plenarforsamlinger var der fra adskillige sider rejst kritik af informationsafdelingens udgifter, og under 5. plenarforsamling blev det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål udtrykkelig anmodet om i samarbejde med generalsekretæren at søge gennemført væsentlige besparelser. Det fremgik af den af det rådgivende udvalg afgivne beretning, at det sammen med generalsekretæren havde anvendt betydelig tid på at finde frem til muligheder for besparelser, og at der var enighed om en begrænset nedskæring. Det ville dog, såfremt man ønskede en mere vidtgående reduktion af afdelingens udgifter, være nødvendigt at lade plenarforsamlingen selv tage ansvaret for visse principielle beslutninger.

I 5. udvalg gav man fra flere sider tilslutning til denne tanke, men de fleste delelegationer var enige om, at selve 5. udvalg næppe kunne foretage den påkrævede indgående undersøgelse.

Med hensyn til den videre fremgangsmåde blev der fra en side foreslået, at plenarforsamlingen skulle udnævne et særligt udvalg, som efter 6. plenarforsamlings afslutning skulle træde sammen i New York. Fra anden side foreslog man, at et underudvalg under 5. udvalg skulle have den opgave at revidere de i 1946 af plenarforsamlingen fastsatte principper for De Forenede Nationers informationsvirksomhed og fremsætte forslag til godkendelse af 5. udvalg og derefter af plenarforsamlingen.